

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 427/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť V. I., P., zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. K., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 411/1999 v období po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 147/06-28 zo 14. júna 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. I. o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2010 doručená sťažnosť V. I., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. K., B. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 411/1999 v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 147/06-28 zo 14. júna 2006.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že ako navrhovateľka 8. decembra 1999 podala na okresnom súde návrh (žalobu) na „určenie neplatnosti závetu po nebohom poručiteľovi J. K., nar..., zomrelom... Konanie je vedené pod sp. zn. 10C 411/1999. Súd v označenej právnej veci nekonal priebežne, preto som dňa 22. 4. 2002 podala Ústavnú sťažnosť, ktorou som namietala porušenie ústavných práv a slobôd v čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd prijal moju sťažnosť, následne vydal nález pod. č. II ÚS 147/06-28, ktorým konštatoval porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní 10C 411/99. Ústavný súd prikázal Okresnému súde Zvolen konať v predmetnom konaní bez zbytočných prietáhov.“.

Sťažovateľka ďalej k obdobiu po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 147/06-28 zo 14. júna 2006 uviedla:

„Okresný súd Zvolen napriek Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 147/06-28 nekoná vo veci priebežne. Po vrátení spisu na Okresný súd vo Zvolene súd v priebehu roku 2006 rozhodol dňa 20. 4. 2006 uznesením o oslobodení od súdnych poplatkov u navrhovateľky v 1. rade a u navrhovateľa v 2. rade. Navrhovatelia v 1. a 2. rade podali návrh na pristúpenie navrhovateľky v 3. rade M. B. do konania o čom súd rozhodol uznesením 9. 10. 2006. V priebehu roku 2007 súd vykonal dňa 17. 1. 2007 pojednávanie na ktorom vypočul znalkyňu z odboru psychiatrie MUDr. M. M. a svedkyňu E. Š. Ďalšie pojednávanie súd vykonal dňa 7. 3. 2007 na ktorom vypočul znalkyňu PhDr. R. J. a vo veci rozhodol rozsudkom. Navrhovatelia podali dňa 31. 5. 2007 odvolanie proti rozsudku, Krajský súd rozhodol uznesením zo dňa 17. 10. 2007 sp. zn. 15Co/159/07-487, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.“

Okresný súd vo Zvolene nariadil pojednávanie na deň 23. 1. 2008. Na základe návrhu navrhovateľov súd pribral Kriminálny a expertízny ústav PZ v B. za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku z odvetvia ručné pismo. Uznesenie o pribratí znalca bolo vypracované 8. 2. 2008. Následne súd uznesením zo dňa 2. 4. 2008 priznal navrhovateľom v 1. až 3. rade oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

V priebehu roku 2009 súd nevykonal žiadny procesný úkon, pretože súdny spis sa nachádzal v Kriminálnom a expertíznom ústave PZ B.

Po doručení kontrolného znaleckého posudku 25. 2. 2010 súd vytýčil pojednávanie na deň 31. 3. 2010 na ktorom vo veci meritórne rozhodol. Navrhovatelia v 1. až 3. rade podali proti rozsudku dňa 11. 5. 2010 odvolanie. V súčasnosti sa súdny spis nachádza na Krajskom súde v Banskej Bystrici.

Z vyššie popísanej chronológie jednotlivých právnych úkonov vykonávaných Okresným súdom vo Zvolene vyplýva, že po rozhodnutí Ústavného súdu SR prvostupňový súd nekonal priebežne tak, ako mu to ukladá nález Ústavného súdu SR. V období od 10. 5. 2006 do 7. 3. 2007 súd nevykonal žiadny procesný úkon. V priebehu roku 2007 súd vo veci meritórne rozhodol a možno konštatovať, že konal priebežne až do začiatku roku 2008, kedy uznesením zo dňa 8. 2. 2008 pribral Kriminálny a expertízny ústav PZ B. do konania za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku. V období od marca 2008 do februára 2010 neboli vykonávané žiadne procesné úkony pretože celú túto dobu bol vypracovávaný kontrolný znalecký posudok.“

Podľa sťažovateľky v predmetnej právnej veci „súd nekoná v súlade s OSP a v súlade s Ústavou SR čl. 48 ods. 2“.

Na základe uvedeného skutkového stavu sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľky V. I. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene sp. zn. 10C 411/1999 porušené bolo.

2. Okresnému súdu vo Zvolene sa prikazuje vo veci sp. zn 10C 411/1999 konať bez zbytočných prietáhov.

3. V. I. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000 EUR (slovom tisíc Eur), ktoré je Okresný súd vo Zvolene povinný zaplatiť do 30. dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd vo Zvolene je povinný nahradiť V. I. trovy právneho zastúpenia v sume 300,56 Eur (slovom tristo Eur päťdesiatšesť Eurocentov) na bankový účet právneho zástupcu JUDr. L: K. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označila sťažovateľka, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa svojej ustálenej judikatúry (m. m. II. ÚS 32/00, III. ÚS 116/01, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/03, III. ÚS 109/03, IV. ÚS 168/04) poskytuje ústavný súd ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, keď v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte môže trvať. Ak preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že k porušovaniu označeného základného práva už nemôže dochádzať, sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 10 C 411/1999 v období od 14. júna 2006.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že „Po doručení kontrolného znaleckého posudku 25. 2. 2010 súd vytýčil pojednávanie na deň 31. 3. 2010 na ktorom vo veci meritórne rozhodol. Navrhovatelia v 1. až 3. rade podali proti rozsudku dňa 11. 5. 2010 odvolanie. V súčasnosti sa súdny spis nachádza na Krajskom súde v Banskej Bystrici.“

Z obsahu sťažnosti, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom 31. marca 2010. V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (15. október 2010) bol už spis predložený na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu

v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) (22. september 2010). Následne krajský súd rozsudkom zo 14. októbra 2010 potvrdil rozhodnutie okresného súdu. Spis bol vrátený okresnému súdu 11. novembra 2010. Sťažovateľka teda namietala prieťahy v konaní vedenom okresným súdom, ktorý vo veci samej v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nekonal. Z uvedených dôvodov okresný súd už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh namietaného konania ani spôsobovať prieťahy v ňom (m. m. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 24/06, IV. ÚS 46/07). Sťažnosť sťažovateľky bolo preto potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej (petite sťažnosti) nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2010